Περί μεταμόσχευσης... (Αρχ. Σωφρόνιος Σαχάρωφ)

Date : 31 Ιουλίου, 2009

...διαβάζω περισσότερο και βρήκα μάλιστα δυνάμεις να γράψω και μερικά γράμματα. Γενικά τα γράμματα έγιναν για μένα ένας εφιάλτης. Δυστυχώς, από μένα και σε αυτή την κατάσταση που βρίσκομαι, οι άνθρωποι περιμένουν γράμματα γεμάτα *προσοχή* και *κατανόηση*. Ο καθένας περιμένει αυτό, ανεξάρτητα από τα ενδιαφέροντά του, τη θέση του ή την κατάστασή του. Προ πολλού έθεσα ως στόχο μου να έχω τέτοια γνώση του ανθρώπου, για να μπορώ πραγματικά να εισδύω στα βιώματα του καθενός, ώστε να είμαι σε θέση να μοιράζομαι πραγματικά τα παθήματά του. Στην περίπτωση αυτή δημιουργείται η ακόλουθη εικόνα: Είναι αδύνατο να εννοήσω τι συμβαίνει, αν εισέρχομαι στην καρδιά -του άλλου ανθρώπου ή τον δέχομαι στη δική μου καρδιά. Εσύ πώς το βλέπεις αυτό; Τί είναι πιο σωστό να πούμε; Ίσως, όταν γίνεται λόγος όχι για εκείνο που "βλέπει" ο χειρούργος -δηλαδή απλώς ένα κομμάτι σάρκας, έναν από τους μυς-, αλλά για το πραγματικό κέντρο της υπάρξεώς μας, αποδεικνύεται ότι η καρδιά μας σε όχι μικρότερον βαθμό αλλά ίσως και σε ακόμη μεγαλύτερο υπερβαίνει τα όρια αυτού του κόσμου, υπερβαίνει αυτό το επίπεδο. Και "εκεί", στο υπερκόσμιο επίπεδο, στην κίνηση της αγάπης, οι άνθρωποι γίνονται τόσο οικείοι, ώστε να εξαφανίζονται τα "σύνορα" μεταξύ τους. **Με την ευκαιρία αυτή θα σου πω ότι με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο είμαι εναντίον της μεταμοσχεύσεως της καρδιάς. Εκτός των άλλων, η πράξη αυτή βρίσκεται σχεδόν πάντοτε στα όρια του *φόνου* του δότη.** Ιδιαίτερα κατά τους τελευταίους καιρούς το πιο "επιτυχημένο", από ιατρική άποψη, πείραμα έγινε στη Νότια Αφρική. Θυμάμαι την παρακάτω ιστορία: Κάποιος που δεν πίστευε περιγράφοντας ζεστά και γλαφυρά έλεγε ότι είδε πολλούς ναούς, αριστουργήματα αρχιτεκτονικής, πλήθος υπέροχων θρησκευτικών πινάκων, άκουσε πολύ ελκυστική μουσική, αλλά δεν είδε τον Θεό... Και ένας γέρος χειρουργός του απάντησε ότι αυτός ο ίδιος κατά τη διάρκεια της ζωής του έκανε πολλές εγχειρήσεις, άνοιξε με το τρυπάνι κρανία, και είδε γυμνό τον εγκέφαλο- επίσης άνοιξε τα στήθη των ανθρώπων, και είδε γυμνές τις καρδιές, αλλά ούτε μία φορά δεν κατόρθωσε να δει στους «μυς» αυτούς ούτε σκέψη ούτε αισθήματα... Έτσι λοιπόν ο μεγαλοφυής αυτός χειρουργός στην καρδιά του ανθρώπου τίποτε άλλο δεν είδε παρά μόνο κάποιον μυ... Τον έδειξε σε όσους ήταν μαζί του κατά την εγχείρηση, όταν αυτός ο μυς ακόμη «παλλόταν» ως ζωντανός! Καταλαβαίνεις το πράγμα αυτό;
Εγώ όμως θέλω να το βλέπω αυτό ως εξής: Ο άνθρωπος κατά την εξωτερική μορφή του σώματός του δεν είναι ακόμη πάντοτε αυθεντικά Ανθρωπος. Και όταν γίνεται λόγος για τον «ζωολογικό κήπο», τότε μπορούν να επιτραπούν τέτοιες εγχειρήσεις. Ίσως σου φανεί σκληρός αυτός ο λόγος. Αλλά εγώ πνίγομαι αληθινά μέχρι φρίκης από την εικόνα της επικαιρότητάς μας, δηλαδή από τους ατέλειωτους φοβερούς εκβιασμούς, τους φόνους, που είναι αδύνατο να δεις ακόμη και στον κόσμο των άγριων θηρίων. Και αυτό είναι άραγε ο Ανθρωπος, η κορωνίδα της δημιουργίας;

Γέρασα πια, αλλά δεν βλέπω να γίνεται η ανθρωπότητα έστω και λίγο πιο "ανθρώπινη".

(*Από το βιβλίο «ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ», Αρχιμανδρίτου Σωφρονίου, Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ Αγγλίας, 2009, μετάφραση από τα ρωσικά Αρχιμ. Ζαχαρίας, Γράμμα με ημερομηνία 11/3/1968, σελ. 291-292*)